

[Alfred Jensen.]

om nedskæring af styrker og militæరుdgifter. Regeringen har sin parlamentariske basis i orden og burde have stået fast på sine synspunkter, således som den har gjort det i spørgsmålet om atombevæbningen. Men det har den ikke gjort, den har søgt forlig med venstre og konservative, og resultatet er altså det forlig, vi står over for i dag.

Man har forsøgt at give det udseende af, at der ikke med dette forlig var sket nogen ændring, kun en opretholdelse af status quo, og at de forøgede udgifter egentlig kun svarede til prisstigningerne. Hvor meget vægt der end må lægges på udgifternes størrelse, er det dog det NATO-politiske grundlag, hvorpå dette forlig er tilvejebragt, der er afgørende. Det er på dette grundlag, forliget må vurderes, og det er her, dets farlige og skæbnsvangre indhold klart kommer til udtryk. Regeringens oprindelige forslag bød på en forhøjelse af de årlige udgifter fra 975 mill. kr. til 985 mill. kr. Udgifterne ved det forlig, der er indgået, opgøres til 1 053-1 054 mill. kr. årlig. I intet af beløbene har man dog medregnet udgifterne til udskrivning, forsorg af indkaldtes familier, forsorg af militære invalider og til civilforsvaret. Det er udgifter, som staten må afholde, og som hører med til omkostningerne ved forsvaret, og derfor burde de tages med, når disse omkostninger opgøres. Vi kommer da op på et betydeligt større beløb; efter de beløb, der findes i finanslovsforslaget for 1960-61, drejer det sig om over 40 mill. kr.

Om det i betænkningen anførte tal på 1 054 mill. kr. kan holde, er jo også et spørgsmål. Der står forsigtigvis, at udgifterne er beregnet til det nævnte beløb. Det vil altså sige, at det faktisk drejer sig om et overslag, og da der i lovforslagets paragraffer er fastsat mindstetal for styrker og enheder, tal, som jo for øvrigt er forhøjet ved forliget, kan udgifterne altså blive højere. I betænkningen hedder det, at der kan regnes med supplerende aftaler med De Forenede Stater om flådebygningsprogram efter de retningslinjer, der gælder for den tidligere indgåede aftale, og det betyder, at beløbet forhøjes med 30 mill. kr. om året, for så vidt man indgår på en ny aftale i den første 5 års periode. Den eksisterende aftale må forstås sådan, at de danske om-

kostninger ved den skulle holdes uden for de ordinære udgifter. Spørgsmålet har været rejst, om man skal lægge disse 30 mill. kr. til eller ej, det fremgår nemlig ikke klart af det, der er lagt frem i taler, i betænkninger, og ej heller af debatterne her i folketinget. Ej heller er det ganske klart, om de nyanskaffelser, der derudover skal ske for flåden, skal honoreres ekstra.

Herudover kan der vel også komme andre udgifter ved mindstemålenes opfyldelse, idet man jo har regnet med, at omkostningerne ved anskaffelse af tungere materiel kan fås som våbenhjælp, og at der ydes flyvevåbnet våbenhjælp i samme omfang som tidligere. Man går altså ud fra visse forudsætninger, som ikke er bekræftet, og hvis disse forudsætninger brister, vil det sige, at man kan komme ud for forhøjelser.

Endvidere hører vi altså her i dag, at der ej heller er taget stilling til en bedring af de menige soldaters almindelige forhold. Jeg fik indtryk af, at socialdemokratiets ordfører ikke var stemt for en lønforhøjelse, ud fra den opfattelse, at man ikke skulle forøge udgifterne. Senere ordførere har udtalt sig for lønforhøjelse til soldaterne mod en forhøjelse af udgiftsrammen. Det er med nogen forbavselse, at man her erfarer, at disse problemer ikke er diskuteret i forsvarsudvalget, og at man ikke her er nået frem til en løsning, og jeg må sige, at jeg er også noget forbavset over, at det ærede medlem hr. Lannung, der er medlem af såvel forsvarsudvalget som finansudvalget, ikke nogen af stederne har rejst dette spørgsmål. Jeg måtte forstå ham sådan her i dag, at spørgsmålene om soldaternes lønninger, om frirejser, undermundering, vask og toiletartikler egentlig er spørgsmål, der hører hjemme under finanslovgivningen, og det var derfor, jeg i går spurgte, om det ærede medlem havde rejst denne sag i finansudvalget, og hvorledes stillingen var der.

Jeg forstår altså, at man fuldkommen har set bort fra soldaternes lønninger og interesser ved forhandlingerne i forsvarsudvalget og i finansudvalget. Enhver her i landet ved, at tjenestemænd, officerer og andre har fået klækkelige lønforhøjelser; men lønforholdene for de unge mennesker, der rives ud af deres civile tilværelse, ud